

General Fiscal Wiwets frembragt. Klage p^r Posten over Grev
 Struensee indt. Indlæg til den auordnede Inquisition's Commission.
 Dat: 21. April 1772.

1.

Jeg som Grev Johan Friderich Struensee tilsvargt sig den ypperste Dame i
 Landet, Grevs Fortrolighed, og ind i saadan Grad, at det er gaandt over de Grevs,
 som som vor sidste i mulden for som en vilig Rids, der ikke bor eller kan med
 Grevens forbindes.

Da jeg er befuldt af Actionere Gr: Struensee for hans Fortrolighed, og jeg
 anseer dem for en av de største og den første, som for sig selv som indt. de
 andes, saa sætter jeg den første som: Wi/Melig den allerdyndigste, og
 som ingen Golder hans tilgode eller kan indpligede som indt. Jeg fremlægger
 forresten Kammerfrøken von Eibers fædelige Vidensbyrd, hvor indvundenigt at indt.
 muatte remarguieres forresten Struensee for sigt at vorer tilstede, som der blev
 de givne Enliggind til at opnaar det som oplynde; og at den Enlygind
 med Grevens som i forstningen blev anseet av den første, hvis Fortrolighed
 som som manndt, naar det er som som er blommen fristet, men at
 hans Uvurderlige Uforplumung, hans vristige, hængsle og uendrey.
 lige Forhold har vorer meget vel til at saan det inordst, som sigt, Op:
 dragsels og Ljund, aldrig Grevs givet sit Mænd til, og at som derfor er som
 meget unger Strafpligdig, som som sigt at komme til den med den,
 dersom Opdragsels. Til Grevs om dem av Gr: Struensee forresten,
 de allerførste forresten talige Grevens, fremlægger jeg forresten

1. Et Forhør Golder om Gr: Struensee og Brandt og Prof/Mor Kongen, be:
 gyndt den 20. Febr: sidstleden. De første 218 Questioner indgolder vel
 Gr: Struensees Fortlænging om hans Ungang med den ypperste Dame,
 og Grevs Fortrolighed til ham, men som som fremmer alting til, at Grev
 skal ved vilde som indt, at som som Medicis indpligede, og som indt, men
 forresten er dog ingen tilstand om Tactum, beforresten de derfor er an mig
 at igennemgangens og Grevs, efter som den Grevs bider Grevs. Gr:
 Struensee Grevs frivillig og indvunden vort, aubunden tilstand
 dem av som forresten og allerførste forresten talige Grevens. De som
 Commissaries som i en sa magtpaliggende Dag, forresten hans belimdel,
 sa, saget imod hans Grevs indvunden paa som, forresten jeg og som.
 med fremlægger bændt Gr: Struensees belimdel av som indvunden.
3. Grevs Kongl: May^{tes} Carolina Mathildes Declaration om Struensees
 belimdel som dateret Cronborg den 9. Martii 1772.

4. Traamunproben von Eibers vedlige Vidensbynd.
 5. Gr: Brandts Forklaring. Dette bestyrkes med vidnes og Professor Bergens Forklaring; Ligeledes med vedlige Vidensbynd, hvoras referens Gr: Traamunproben klammertige Oppførsel, og at han inden Udvalgte med den allersidste Trokald er gaad frem inde sine Lafter, og i besjeden ligesom inde siner, som man maan gner med at tole paa, naar man ser forsvore som han Explanum og forvort, stor, og det suldrer, at han vil den gængsle Videns skal vor bekendt hans Forlagunders; Hans vidlige Jædelser med og ianindt: Hans nedværende Ders: Hans Vidkørsel og Lidne, Hanso givels og Modtagelse, bestyrkes inde i sin Vidnesre Udsejende hans Forklaringsre Dandget, som han forer ikke Lijnd paa sig selv.

Han forer ellers inde siner Jost begaard Crimen Rea Majestatis inde Gøjske Grad: Han forer uabruben Jædelst imod sin Trokald som var Trou, og som sin Jædelst, imod den drødigst som var Majestæters Gøjske Rije. Han forer inddraget Kongen den Fortrolighed, den Kirkelighed og forbulige Dillersget, som hans Majestæt, efter at han Gøjske og for Gids Ansigt indgaard og hans givne Røste Linds venter sig. Han forer sigt at sætte en Rild paa det Kongelige Gids, for at komme paa den Maade til Ders og Gøjske. Gøjske vilig Mand i Landet, i forer inde han med var, ville ikke Gøjske sig Gøjske forer, samt; Men forer gner som er ikke den Tanke om sandan forer medt imod de Jæppeske forer, som i Miggering som komer ikke regner hans Jæppeske, vret, og som tillige er ianstandig at anførs. Men er det Kongerild imod Kongens Gøjske at Laste Kongen eller Dronningen til Explanum, som er det vidne i Gøjske i Gøjske imod Explanum Kongen og Dronningen.

Jeg beforer vi inde siner Jost at opsolde siner Excellence og Gøjske forer. Dagens sandget, Miggeringens til, saavel som kan ikke regnes, og Gr: Traamunproben kan vidne, forerinde jeg Dødsen, lesu sin Forbidelse og den forer inde Dødsen inde Komers 6, 4.1. —

2.

Hans Traamunproben ikke allersidste vorer vidner om, at hans Majestæt Kongen blev ildt an Gr: Brandt begjæret, ja Dødsfaldet, men vidne raadende til sandan, folgelig Jædelst ansvaret det eller givndt ansat at sigt vi manne maatte ansvare, men han forer og selv paa saavel Majestæt begjæret hans Kongelig Majestæt an den imod Gr: Brandt an mig forfatte De Induktion, Læsis og Jæstend, referer siner Exc: og Gøjske forer, hvorledes det er tilgaard vidne, at hans Kongelig Majestæt an bekendt Grøen er ble, samt i sit Cabinet attaqueret, indphaldet og sandan begjæret, at Jædelst ansvare an sandan Gøjske aldrig kunde vorer til; Man forer vi, det mig er bekendt, Læsis paa siner i Historien: Det er siner paa Kongerild, men aldrig paa siner vidne i Gøjske. Det er Gr: Traamunproben om siner givne Gøjske, ikke allersidste forer vorer vidner, men vidne tiephindt Gr: Brandt til sandan, og approberet hans Miggering, Læsis med folger, den Gr: Brandts Forklaring, at efter det var ansvaret at hans Kongelig Majestæt kunde komt som Dødsen, sande Traamunproben sigt til Brandt, som

Dags Eftermiddag Klokken 6-7: Jeg har forfaldt Kongen ind, og han har sagt
mig: Brandt er en Coijon, han har ingen Courage, og jeg vil slaa ham med gam.
Minister siger videre til Brandt, hvad vil du mig give? du maas gaar
ind til Kongen om aftaen og siger ham: Du vil jeg absolut slaa ham med
mig, han er jeg mig, vil du mig noget saa kom; og sagde til, at sandan
var skud uindelige Gangs med Gr: Holck. da Brandt kom tilbage fra Kon-
gen, var Opillat hos Fronningen, og da Partiet var ind, gik Ministeren
til Kabinetten, da Brandt kortlygte ham, hvad han var passeret, hvortil Mini-
steren svarede: naar das ist quit werden Sie Freude haben, es mus nur kein
Mensch es wissen. Gr: Ministeren gaar til staant eller allmest i droem
i forrige at han talte med Gr: Brandt, men midt at han gaar indvort,
sagde han ham, om hvad han var passeret, hvortil han svarede at bualde
Gr: Ministeren svar; at Gr: Herren sals mangierede den Respect han var Kon-
gen skjellig, sars end videre dras, at han har tiltalt ham Gaardt, som
svarede at det som Vident Labije har for slant, esue er uigt Ladde
vil so kringt er Dylage.

Lige som derfor Gr: Brandt som jeg har vist, har giordt sig skjellig
in Crimine Case Majestatis ind i sin fornuftige Gjening og Gaardt
Ongang imod Kongen, som Gr: Ministeren midt kom ham bualde for,
naar det lyder skuldes ind i hans Replique paa Gr: Brandts Gjendinger
bualde den Gaardt som maas tracterede Kongen: la reconnoi-
sance, que la Reine vous aura, les marques incontestable que vous en
aves deja reculs en recompensent, saus og Gr: Ministeren som standt
og Mandidum ligaltes giordt sig skjellig ind i sin Misgjening, og
aftar Lovens 6-4-1 og 14 art: derfor at straffes.

3.

Hans Gr: Ministeren Gaardtligu tracteret Kongen Don, hans Kongelige
Gjeng Proprieto Frederich, saa ind sigs lige som hans Gjeng allmest har ve-
ret at saar Proprietsne an Dags, eller i det ringe, sa skuldes at opdrage
ham, at han skulle blive indigt til Angieringen, forinden hvad som er
almindelig bualde, og blev ind an sa mange Manerter, svarede den
Gjeng Commission an Hans Herrich Majols, Forklaring og Gindel Marie
Schoübergs, hvortil den ind at spalt Gavn brugte Ongang, er at
det er an indt ilfor skuldes og indt sig Maas Gjeng. For
som han er Gaardt indt sin Angiering ind at blive Medicus: ind som han
er sals hans Ordineret hvad i sin Gjeng blev forbrugt, ind
man indt de hans indpligdig, at Proprietsne Opdrage, er
kom Maître des Requêtes eller Gjeng Cabinets Ministern til, men det
skuldes alt sammen efter hans Lufalig, da han som Medicus maatte, det
indtlig indt gaar an, skuldes at opdrage Loru.

Jeg er ind paa at Gr: Ministeren er skulde vist mig Gjeng paa
sandan Maas at opdrage Loru, som den han har tilraadt; han har derfor

kephjendst og foran Stattet skadent, uden at en Sordales Oudskab imod dem
i phjeldige Jener, for, som jeg har maadt, uden at vijde dem at Wogen, eller og
for at give Jener Jend Wierking skadan Opdraget, kunde Jener, og i begge
tilfælde, kongriber Jener sig forligene imod den for kongelige forber, da Jener
sprinksen vi ber vor Jener Lovskid. Jeg indseer mig ved at vor erover ved
dette, og kan ingen Udphjeldning gielde, om Jener endog ville beruabe sig paa
J. som og Jener Dnd faldet. Da imidlertid eller Jeners Opdraget eller Op-
spostning. Gr: Trinneser som ikke skalder er opdraget, Jener Jener. Jener
kapitel ne Troop som om Jener kunde vor Vitellius; der er forphial paa at
opfordr Com Jener kielder, at der vi maer bles hold Wied paa dem, at give
dem alt for sin Opise, og at lade dem lide Delt og Trost. De imidlertid be-
er berde Omsorg, og Gr: Trinneser Jener aldrig den Dnd at settes i Classe med
dem. Videm Jener derfor pretenderer at Jener for stand, Jener er dattet av
Jener foran Stattet, allens de av Ommund og Oudskab imod Kongens Dnd,
Jener Eis, forundst Jener, som Medici, Oud skad, Jener stand i Jener, og
da Quid Jidindte Jener holdt sin Jener over Jener, Jener er det vi Gr: Trinneser
Jener Dnd at Jener ber; Men jeg forumerer at den som forvolder, at Jener
og Jener Com Eis settes i Jener, er lige Jener stand Jener som den der efter
dragter Kongens Com Eis, og derfor fortimerer efter Lovens 6-4-1, at
anses og straffes.

Q

4.

Jener Gr: Trinneser forligene forsendt sig og begunst Crimen Exce Majesta-
tis, da Jener Jener Jener sig kielder den kongelige Mjendighed ind Jener kongelig
Majestets sted at Resolvere og Resolutionerne at under Jener med Jener
Jener. Gr: Trinneser skatte Jener imod Kongen og Jener skad Jener Jener
Jener i ber Jener i dette Digt, Jener baade Jener og Jener forphial
Jener nogen av Jener sidst kan vor til; anses det og Jener for i phjeldigt,
Gr: Trinneser forumerer, at Jener Jener vi agter at forbrugt sig andet
med det som sigtede til Jener phjeldigt, Jener var Jener indet out, men det
forst er blussu anderledes berist, og det phjeldigt vor Jener i i phjeldigt
at en Jener Jener aldrig tilfome Jener vorat want til Jener affaires, kan
paa 2 Jener Tid tror at vor begunst til at Jener Jener Jener, at Jener
anses sig som den der Jener Mand i Jener Jener Jener Jener Jener Jener
med Kongen og Jener, og Jener ingen Religion Jener, folgelig imidlertid
kan Jener andet med sin Jener Jener Opfyldelse til Jener, vil ind-
bilde en Nation som den Jener og Jener, Jener beridder Jener Jener, at
Jener er den der phjeldigt beridder Jener Mand Jener i Jener. Jeg Jener, det
maadt holdes for i phjeldigt, der som man ikke Jener Jener Jener Jener
om berist. Gr: Trinneser Jener begunst Jener Jener Jener, som av
den Jener i Jener, der ikke Jener Jener Jener Jener Jener Jener Jener
gode Dnd, og den der Jener man er sin Jener phjeldigt, anses for den allerav,
phjeldigt; Jener det er vist, at en aabent Miojering, som man kan

lyge og føle paa, at søe med jerns St. Torngt imod den for/ben som Sammen-
gar brygand, saa/ben at Stole fra sin. No. St., at bortføre Jans Rom, med
videre as Sammen brygand; Men under Wapstabs plin, under Torr,
Stillingen as Trostplab, as sand Trostlygud for Landets Vel, og tilinteresjeret
i sin egen Føst, samt til at spærre Kongens Casse, at Jans Gænder i det, og
med en tilindbrødet Mægt, at rejse i Støden for Augusten, at gjøre sit
Opstebryberis glindsende si Jys kalden en Ting med sit rette Navn; Det er ikke
at forsvare.

Gr: P. M. for forstiller at aarsagen til Conscilets anskaffelse var,
at Jans Kongelige Mæjstet dets ikke var fornøjet med Rigets tilstand,
dets med den Gæld som indtægter var, dets med at den generet med Consci-
let: Og som indtægter vilde P. M. for heller ikke være Jans Mæjstet frindelig.
Den som Jans Kongelig Mæjstet var selv kalden paa de Tanker at anskaffe
Conscilet, bende Gr: P. M. for val ikke selv sig imod paa sandan Maa-
de som Jans raadde dertil, men det var Jans Pligt at forstille Kongen
som Jans, hvorledes Jans Kongelig Mæjstet, som vijs kommen til Augusten
værgen brygand Aard, og om der iblandt Jans Aard var de som ikke Jans.
de Jans Mæjstets Fortrollygud, kunde der findes andre: at en Monarch
i Jans vis Jans er, at Monarchen, at Kongen as Danmark vil ikke var
forbinden til at Jans Aardføre, men at det var til Jans Or og Rigtig at
Jans den, og at Jans som var oplyst i den Mediciniske Videnskab, vi var
skilt til at bafatte sig med sigs Ting. Lufsen vand at en Konge aldrig
ulphar Gjellorin, men der er forphid paa at sigs Dandgoden; thi en Dandgod
lygt paa en grøn Maade, en insulte og Labridelse; paa en tilblende
Maade, en for Jans, men ligesom med Orbdigud, ganselig; og dets er
en utpaffun tilindbrødet Pligt. Derimod er Gr: P. M. for den sig, at
Jans vil partage sig det som Jans noget mange Maade Day. Jys Jans i min Gifte
værgen Fortelling er indend, hvor sandt det kommer alle for, som med at man
Jans den Jans sløjte eller dand sig til, Wapstabs om Augusten Wapstabs, at
Jans er Jans den Kongelig allernuud: Confuling og Instruction for sig as 14^{de}
Juli 1771, til at være Gensim Cabinets Minister. Den Jans Instruction
er blev Collegierne Communiceret, og Jans man, at Gr: P. M. for ikke allernuud
forde Mjendlygud som Rigets Dandkantzler vi til Jans Jans Jans, men med
exercere den ligesom fuld kommen som Jans Kongelig Mæjstet kunde
den Jans. Det lød det sig til Jans, ligesom alting deperderede dog
as Jans Kongelig Mæjstets Approbation, men naar man anser det
noje, er det ikke indtægter og Taphanspillorin; thi naar alting skal
ansjones i Cabinettet med Gr: P. M. for: naar Jans Ordes og Resolution
skal ginde som Kongen, saa er det for klart, at naar noget var forstillet,
at, og fra Cabinettet expederet, som var imod forordningerne og andre Kongelig
Resolutioner, hvilket igjen ska skille Jans til i Cabinettet til forordning,
saa deperderede det for en Gensim selv; og Jans tilblende Jans Kongen og den
den Jans for, at ingen Vind as Cabinets Ministeren skulle brygand, men

Gaar sands. Magt til selv at indrøbe, at forsvare, at stadfæste det som Guds
og Guds Loven, Tillad og Resolvet. Gr: Dens som har naturlig, da Guds
den Ejende, Naade og den at komme til det danske Hof, og at leve Halv med sin
ansvar de danske og norske Underkøbenhavn som for, hvilket man kunde efter en
Cabinets Resolution fra Guds Loven Guds til Daghensborger, inden at de kunde
Lige; thi ellers kan man si fætte, hvorledes Guds Guds sig tie dette Loven.
Kategori

Den som vil paabegy sig at derigere Angrens Affaires i Kongens Tarn,
og Vad, naar vider hvilket Fligter som en Kongens imod Underkøbenhavn, og
hvilket Underkøbenhavn imod Kongen. Det er jo en dem Loven som vi vider at
i det Monarkalige Engen er at Guds, Guds som er, og Guds Loven som Guds Guds,
slydelse i sinne, eller Dammungens indmod. Guds som vi ville agere Herlequin,
men Conservere sin Den, maatte dog først, forand Guds paabegy sig Angrens, vider,
hvilket var Angrens, og hvilket Underkøbenhavn Fligterhildig Guds. Guds Loven
Loven den i danske og norske Loven 16: 1 Cap: samt i Kongens Loven an Dal: og Guds,
Lige Guds Kongen Frederich den Tredie an 14 Novent-1665 indrøbe,
Og Guds som, at Despotismis ikke tilkommer Kongen, men Souverainitetet.

Der er ingen us Guds Majsstato Underkøbenhavn, som i mindste Maader op,
holder sig om, at Kongen Angrens med en Underkøbenhavn Magt, det tilkommer
Guds; men Kongens Loven er man altid forsvaret om, at Guds Majsstato ik,
Lige interderer at forand; Og Guds som først tiller sandt, Guds er en Souverain
us sandt, imod Kongen og Underkøbenhavn. Guds som siger at Kongen kan for
andere Kongens Loven, inden alle Underkøbenhavn eller Underkøbenhavn Willer, Guds er en
Souverain, Guds og Dialek. Kongens Loven som Kongen maatte at Lige, og
som er en Condition sine qua non paa den og Underkøbenhavn Dialek, kan ikke
us Kongen forand, inden at den Grundens vilige maatte Lidenstato
eller indrøbe; Thi Frederich den Tredie den som primis acquires
Loven befale Guds Guds i at maatte forand Kongens Loven, som
som an bemaldte Loven 3 Cap: p: 3, 4. deriverer si Guds sin Nat til Kongens Dialek,
inden efter bemaldte Guds Kongens Loven, som en usforandelig Grundens Loven
for bygge Angrens; Alligevel bemaldte Loven uselig Kongens Loven byder: Det
alle Angrens Orander, Orander og Forandinger, skal indrøbe, inden det
Kongens Tarn og inden Guds Dignat indrøbe, og skal Guds altid sin Guds
indrøbe, om Guds ellers er kommen til sin Majsstato den, som som Loven
an den 7. art: p: 2-5, og 26 art: i bemaldte Kongens Loven, som kongelig for byder
og befale, at der som nogen, som sig Guds det var Loven, skulle indrøbe
Loven sig at indrøbe eller forandere noget, som Loven i en eller anden Maade
Loven som Kongens absolute Grundens magt til indrøbe eller forand, skal
dog alt, Guds sandt skal var til sigt og uslygt, Guds for uslygt og
Loven, og den som sigt forandere eller til sigt Guds, straffes som
den den Majsstato, belagdiget Guds og imod Kongens Grundens Grundens
Guds Guds sigt forandere Guds.

Derfor Gr: Dens som var den den at Guds ellers ikke vider Angrens

Grund Lov, skönt han paatog sig at være den Dyrer, Lunde hans Forsoem,
god man skal blive at anse med Straf og Kæppenis, Dære til de aller,
Guds Tol, men da han har sagt at vide Kongens Lovs Jæghed og Gjernede, men
menne det intet betyde, at tilende sig Kongens Mjendighed for at flaae Guden
en skænder skænder, saa naar han i dette tilfælde bygger Crimen esse Majestatis
i en høj Grad. Lige saa lidet som der er nogen forandring i Kongens Ver-
en Ansigelse og absolute Magt som en Maade som er Kongen foruendelig, Lige
saa lidet naar det som en anden Maade, om det endog kunde anføres lige,
som det kunde være i Kongens Interesse. Kongen Loven skal være uforanderet,
Gros Præmissen kan derfor ikke indføre anden Ansigelses Maade end den som
angang er fastsat. All den Omstændighed som Gr: Præmissen vil sætte som
et Forbud, er uendelig for at igjendrive. Kongen kan ikke efter-
give den Forsoemelse, skænder skænder den, Lige og Gode er overleveret til
den Kongen Friedrich den Tredies Descendenters Færsold og ingen anden;
den derfor som siger at tilbringe sig saadan Magt, for som sig i den Ordning,
god som han er Kongen skyldig. — men

5.

Den Gr: Præmissen for at skjæle Lunde indskyldes, at han i de rette,
Ansigelse Kongen Loven, har indført saadan Magt, som han som med Cabinet
Ordre an 14 Julii 1771, er tillagt, saa bliver han dog Straf skyldig, da han
ikke endelig har opført sig efter samme Instruction, hvorav man har
kjendelig, at han i har tilbragt sig den Mjendighed for at forlægge hans
Kongelige Majestæt, men alligevel for at Opelle de skoler, som han
kunde forsat sig til sin og sine Tilgangens Conservation. At anføre alle
de Intriguer som i dette tilfælde har bygget, ville blive lige saa enden,
endigt som uendelig. Jeg formenter at Kongen er nok; Og der som Gr:
men siger jeg i det betydelig nok har betrukket ham at være en gros Mis,
dovder i de det som er anført allerede, kan han blive kendt derfor grof-
ter. Lige som Gr: Præmissen var den der forvoldte at Guarden,
til Just blev anskaffet, saa skille og Einnaytens ligelunde demikkelers som
den Post i de skilte de som med Dødt. Dagen kunde den Dødt.
Gode: Gr: Præmissen siger at det angang skille Kongen, som hans
Gjerninger fortælle, han maatte derfor for sig præcaveret, Lunde som
var en som i hans Dyrer og at Guden om Kongens Gude, derfor skille
lige Gjerninger vider an vider i paalønnen tilfælde; Han vil de
dovder derfor en Cabinets Ordre den 21 Decemb: 1771, betrukkende Guar-
den til Lunde eller Einnaytens Angang, om skilte Kongen var gandske
indende; disse Sol, skille skilte inden de andre Ansigelser som
Guden forvolder at være skilte an den Aarsagen, at der skille være en sig,
god indende alle Soldater og Officiers siden de tænke en Kongen; men
den rette var sig er, at Guden i uligelige tilfælde for ham, i skille
hans den indet sig, som kunde assistere i at tage ham med Forbud; da

Kongen skal betale Dronningens til en for sine Judiske, til et Land som
 han vil forstod i: min Gud, hvilket forsvaret for saa mange Gode Mand
 der i denne Kongen og Landet vil: men at forsvare sin Broder til Deputeret
 for Financerne, og at han skal have 3000 Rdr, fordi han vil have til sin
 Summa paa en anden Maade fra Kongen, det er for extra ordinaire foranstalt-
 elij og Indvijs til, som giver Gr: Pensions paa det allerjoveste foragtet;
 han kunde vil finde paa sande Motiver uden at prostituere sig selv;

Lige som Gr: Pensioner har været at tilbringe sin Broder penge paa
 den Maade, saa har han og tilnæret sig og sin Fortrolige paa en anden
 Maade en anden Maade, og det paa følgende Maade: Da han havde tilkom-
 met sig Plenum Dominium over hans Majestæts Casse, har han, da en
 indseende, at hans Kongelig Majestæt lod sig det vil være ligegyldigt
 enten der var penge i Casse eller vil, forstillet om hans Majestæt,
 siden der var indkomme penge, ville tillænde sig, skide ham og
 Brandt noget, hvilket under sin Fortroling, som siden blev brugt
 for Broderen. Hans Kongelig Majestæt forordnede sin Generalinde 10000.

Rdr. Gr: Pensioner 6000 Rdr, og Gr: Brandt 6000 Rdr, i alt 12000 Rdr,
 hvilket er rigtigt, men efter at sandt Document, som er hans Majestæt
 aller-naadigst er Approberet, finder Gr: Pensioner paa, som kunde have
 disse penge og kongens Specielle Casse; thi han skal vil kunde bruge
 hvor han vil have for sig selv, at sette et Neill til, skal det:

Til Dronningens	10000 Rdr
Gr: Brandt	60000. —
Hans Dals	60000. —
<hr/>	
Det indgjorde	130000 Rdr

Men man vil opkaldt sinne, som det vil overkomme ind 122000 Rdr,
 for vil ikke at give Fortroling i byge 2. Fallum, blev det skal det ind-
 vundet:

Til Dronningens	10000 Rdr.
Gr: Brandt	60000. —
Hans Dals	60000.
Falckenskiold	2000.
<hr/>	
	132000 Rdr

Forinden vil, at forsvare kan for at de kunde Neillere vil sætte og an 6000.
 gjordt 60,000 Rdr, iten at 2. Fallot er forandret til at 3 Fall, saa vil
 det kjendigt, det Gr: Brandt selv man vil stave, tilligemed Gr: Pension.
 for, at man har forstod at anse det for Mistænkeligt, men
 det bliver uenligt at aabenbare Talsmen, naar følgende efter den bro.

1. Har hans Kongelig Majestæt Dals declareret, at han ikke har skuldet
 den 60,000 Rdr. —

2. Er det befyndeligt, at Kongen paa et og det samme Document skulde give
Lønde og sine Kluder, Sæls og Timmer, for 60,000 Rdr., og i alle sin Gr.
maagende 10,000 Rdr.

Han gav alt saa, foruden at forordne Hans Kongel. Majest., end at bestirke ham
med sådan Capital, og i dette Tilfælde bygge et Klosterrub, og for sine sig i en
Løns 6-4-10.

7.

Sligemaade gav Gr. Christianus somt skadninger, Madninger og
Løfodder til, at den Hans Majest. tilførende Postbarn Boquet bestaende
er en dyrbare Person som er Taget for 40,000 Rdr., men allers en Løns
Kontor, og blussu solgt for 10,000 Rdr. i Hamborg til Staderaad Joachims, skønt
samme var uogt som kunde være siges Regnerindes som en Frjidsk.

Foruden gav han guld et Klosterrub, da saa Postbarn et Dødt et allemaal
en bordsolgt, som det gælder, for Klumkiob, men at det var uendnuendig at
skadene at bordsolgt et Gratiosum til Prostitution for Ljerna.

8.

Faa det at danner og aander hans plauemulige Intriguens Tomtagen,
er, ni skulde komme Kongen for Sjerna, end han bestirke at de Løns
som kom til Kongen, skulde komme til Cabinettet, paa det han kunde
være den første som altting maatte handle, for i forordne Tilfælde at
tage de forordne Messjeres til hans Dikter og sin Intriguens idendelse og
Lønsnar.

9.

Ludelig da han Gr. Christianus merkede at det i Ljerna gaar godt, og at
det ville bringe ind i enod ham, saa søgte han at forsvare sig. Kongen
bestirke stod tilbage, men den kunne han lade at handle skadene, der
for, ufturat han gavde haand en anden Commendant nemlig General
Major Gude, gav han Ordre at forordne skulde være i Ljerna.

Det nægte han skadene, men allers bestirke at han sigt til Gene,
ral Major Gude, i paa kommande Tilfælde at hans altting i Ljerna
som Ljerna sigt til god Orden, men naar man betragtede, at skadene
bestirke ikke, siden i Kjøbenhavn altid er søjnd skadene udsat
er, saa søgte det at danner uendnuendige Orden, og en Dikter, enten
as den Ljerna Grønne gavde enten for hans end Gjennings Kolonier,
eller den forordne sigt til nu som han ville gjøre, og skulde forsvare
at det søgte en forordne Ljerna F. pag: 211, at han, naar han i Ljerna forsvare
sig, gav villet vore, og sigt han med sig - vid. Ljerna C. p. 33. 41. 52.

Jeg formenter for mig selv, at hans overtroiske Gr: Thumser, eller forst. Lovbrøder for imod Kongen, det Kongelige Hus og Regering, og at han i mange Maader haver begaaet Crimen Laese Majestatis, forsof og min Jans stand blivur: at Gr: Thumser nuur, for sin begaaene Lovfal for vordt kildont, at han sin Gravelige Dordiggeder, samt Ora, sin og Gode forbrudt, samt ufturat hans Waabur an Gøddalen er funder brudt, hans Gode Jans Jans losvordt anfiggros og durtur Jondut: Kroppur Garte, ves og laggro paa Drijler og Juel, som og at hans Midler skal vordt Kongen Jansfalden, og hans sine Doringur, om han nogen Jans, at riste vordt stand og Namur. Og skal vordt indkardt Dagnur Dorn

Priobur Jans den 21. April 1772.

an F. U. Wiwet.

 Dornur Jans stand blivur Stadfestet og fastholdt an den auordnede Inquisition Commission ved Jansfulgt Dorn, og durtur ved Kongelig Resolution an 27. April 1772, Confermeret. og Dornur fuldbyrdet den 28. i sin Maan: og Dornur

Dornur auordnede ind Commissionen, bestod an følgende:

1. Baron Jens Krag Juel Wind.	2. Conferentraad G. A. Braem.
3. Conferentraad Heinrich Stampe.	4. Conferentraad Lixdorff.
5. Conferentraad Carstens.	6. 2 ^o Hofad Ancher.
7. Etattraad Schmidt.	8. Etattraad Sevel.
9. Etattraad Guldberg.	

 Oriste for sin Angimantur, Kunnur Jans og Rindur an sin skiffel Orden
 Falchenkiolds Gravamina

1. Dornur Falchenkioldt jendurzeit sin bid zur urklundung urkunnur Jans ind det Grastur Thumser gavnur.
2. Dornur sin vordt selbigen Grastur angrovnur, ob sin Jans nicht indur, landt sin urstet det selbigen and den Kongelig Casen ind ogur Dornur, sin det Kongelig gemaecht vordur.
3. Dornur auf sin ringeband Project die Guarde zu Fuß war vorabfendigt vordur, ind Jans indur den pfadlichen Dornur, det man sig auf sin sin Dornur nicht vordur konur.
4. Dornur in sin Collegio vordur die Dornur vordur sin Collegio vordur die urpfundung der Guarde gemaecht, ind zugleich sich sin Kongelig: ringebandig urkunnur Cabinets Ordre vordur, sich vordur, indur vordur vordur, indur alle Jansfulgt zu indur vordur vordur Thumser indur, indur alle Jansfulgt zu indur Dornur sin konur, da der König sin sin allmange declarirt, det det Gr: Thumser beslufte alle sin vordur solte besolgt vordur.

5. Daß er, als das Königs Collegium zum Prinzen Friedrich Königl. Hofrat von der Veränderung seines Anjuncts, welches zugleich mit der Königs Anjunct, in die Provinzen solle vorlegt werden, sehr Nachsicht zu erzeihen wollen, in Absehung seiner Einwilligung vorsetzt. und
6. Daß er die Möglichkeit begreife diesem Prinzen, als sublimi eigen bey einem Heft über dem Wall durch seinen Lauff zu seigen hind, mit dem exerciren seines Anjuncts und Befreyung der Trommel so lange einzugelassen, bis er vorbey passirt wäre, weil sein Pferd etwas schief wäre, auch ein Götterläß vorläge, welche beyen zu lassen, daß auch wenn Gott der Natur vorbey passirte, in seiner Absehung nicht auffhalten könte.
7. Er habe alle Einteilung der geringfügigsten beygeant, und sich dadurch einen algermeinen Guts gezogen.

Dem hiesigen Falchenskiold bin ich dem fornyamnde. Dem, wenn after Royally Resolution jenseit paan Linstid og 1772 jembrygt paan Mürckholms Söfning und Trondhiem, hvor der Wiethige, behøste og beriste Eijlkens Sold imder sit Liv inter Libros et Luctus.

 Dem paa Johan Friderich Struensees Dem fulgte Royallye
 Approbation, er us skadan indhold:

Si junc foranført af Dem af Os anordnede Inquisition Commission paa Christiansborg Slot affyede Dem, som tilfinder Johan Friderich Struensee, for junc, i enen med en junc, i en omvendt for Grad forvænde Crimen Easa Majestatis, at junc forvænde Dem, Liv og Gods, og naar degraderet fra junc Gravelige og alle andre junc forvænde Werdigjed, samt junc Gravelige Waaben og Klavretterne forvænde brjedes, saa og junc Gøire Junc af junc, naar laundro at affrygno, og dæmst junc Junc, junc Prop parburro og logges paa Pligte og Juel, naar Juncat og Juncat at settes paa en Hage; Juncat skalder i alle maader Approberet; Juncat de Wadkomme sig aller indvædningst Juncat at velt. Skrevet paa West Slot Christiansborg den 27. Aprilis 1772.

Christian

O. Thott.

Lindorff. Schumacher. Dons. Hojer.